

PRZEMRZEĆ (4) *vb pf*

Pierwsze e jasne, drugie w inf z tekstów nieoznaczających é; w fut e jasne.

inf przemrzeć (3). ◇ fut 3 sg przemrze (1). ◇ [praet 3 pl m pers przemarli.]

Sł stp brak, Cn s.v. przemieram czego, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Przegłodzić się; esurire Cn (4) : RejZwierc 27; náłz chory niechay trzeźwo á mierno thych lékarstw záżywa/ mniej żáłowác będzie/ że ná ten czás przemrze Oczko 19; Otworz oczy duchowne/ o ślepoto polńka/ ná śpráwę pobożną przodków twoich/ ktorzy máło orząc/ y zgromadzáiąc/ ábo gośpodáruiąc/ by też przemrzeć/ Bogu y kościołom á vbogim powinności íwe cáłe oddawali. PowodPr 25.

przemrzeć czego (1): Lepyey wítać do kłafztorá/ Niż zá mąż álbo do dwora/ V dworá ítać wiele trzebá/ Przemrzeć muśi picia chlebá BielKom G3; [RymszaDeket 75].

[Zwrot: »przemrzeć głodem«: Szynkarze wyiacháli/ z piwem/ winem/ miodem/ Bo wiedzieli iż tego/ przemárli tám [żółnierze w obozie] głodem. RymszaDeket 75.]

Formacje współrdzenne cf MRZEĆ.

Cf PRZEMARŁY

KO